



5

ભૂમિખંડો અને મહાસાગરો

ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોની ઉત્પત્તિ અંગેના કેટલાય પ્રશ્નો વશાંકલ્યા છે. પૃથ્વીની ભૂરચના વિશેનું જ્ઞાન જેમ જેમ વધતું ગયું તેમ તેમ ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોનું વિતરણ અને તેની ઉત્પત્તિ વિશેના વિચારો રજૂ થતા ગયા. આમાં ખંડપ્રવહન અને ભૂતક્ષિત વિવરતિની સિદ્ધાંત (Plates tectonics theory)ની સંકલ્પનાઓની સ્વીકૃતિ વધતી ગઈ. પૃથ્વી પર ભૂમિખંડો, મહાસાગરો, પર્વતો, ઝીણો, ઉચ્ચપ્રદેશો અને મેદાનો વગેરે વિશિષ્ટ ભૂ-ભાગો આવેલા છે. આ વિશિષ્ટ ભૂ-ભાગો તેમના આકાર, ખડક રચના, ઊંચાઈ, સમતલ વિસ્તારનું પ્રમાણ, ઢોળાવ વગેરે લાક્ષ્ણિકતાઓને કારણે એકબીજાથી જુદા પડે છે. તેથી તેઓને **ભૂમિસ્વરૂપ (Landform)** પણ કહે છે. પૃથ્વીસપાઠીનાં ભૂમિસ્વરૂપોને ત્રણ જૂથમાં વહેંચવામાં આવે છે : (1) પ્રથમ શ્રેષ્ઠીનાં ભૂમિસ્વરૂપો (2) દ્વિતીય શ્રેષ્ઠીનાં ભૂમિસ્વરૂપો અને (3) તૃતીય શ્રેષ્ઠીનાં ભૂમિસ્વરૂપો.

પૃથ્વીની ઉત્પત્તિ બાદ સૌપ્રથમ અસ્તિત્વમાં આવેલા ભૂમિખંડો અને મહાસાગર-તળ પ્રથમ શ્રેષ્ઠીનાં ભૂમિસ્વરૂપો છે. કાળકમે પ્રથમ શ્રેષ્ઠીના ભૂમિખંડો અને મહાસાગરમાં પૃથ્વીની ભૂગર્ભિક હિલચાલ દ્વારા બનેલા પર્વતો, ઉચ્ચપ્રદેશો, મેદાનો, ફાટખીઓ વગેરે વિશિષ્ટ ભૂ-ભાગો આવેલા છે. લાંબા સમયગાળા પછી આ દ્વિતીય શ્રેષ્ઠીનાં ભૂમિસ્વરૂપો પર બાધ્ય બણો (નદી, હિમનદી, પવન, ભૂમિગત જળ વગેરે) દ્વારા ધોવાણ, ઘસારણ તેમ જ નિકોપણ થવાથી તૃતીય શ્રેષ્ઠીનાં ભૂમિસ્વરૂપો અસ્તિત્વમાં આવ્યાં. તેમાં મેદાનો, કોતરો, ડેલ્ટા, ઝીણો, નાની ટેકરીઓ તેમ જ વિવિધ અન્ય ભૂમિ-ભાગો બન્યા. સમુદ્ર કરાડ, રેતીના ઢ્વા, ઉર્ધ્વગામી અને અધોગામી સ્તંભો ભૂમિસ્વરૂપોનું સર્જન કેટલીક વાર ભૂકૂપ, જવાળામુખી, સરરભંગ અને ગેડીકરણ જેવી આંતરિક કિયાઓને આભારી છે. ભૂસંચલનના કારણે પૃથ્વીના પોપડાના એક વિશાળ ભૂ-ભાગનું વિભાજન થયું. આ વિભાજિત ભૂમંડો વિશાળમાં સરકતા ગયા અને ભિન્ન ભિન્ન અંતરે ગોઠવાયા. ભૂમંડોની વચ્ચે નીચાણવાળા ભાગોમાં પાણી ભરાયાં. પાણીની સપાઠી કરતાં ઊંચાઈએ આવેલા ભૂમિ-ભાગો ભૂમિખંડો કહેવાયા અને વિશાળ જળરાશિ ધરાવતા વિસ્તારો મહાસાગરો કહેવાયા.

ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોના વિતરણની લાક્ષ્ણિકતાઓ

પૃથ્વીસપાઠીનું કુલ ક્ષેત્રફળ આશરે 50.68 કરોડ ચો કિમી છે. તેમાંથી લગભગ 36.60 કરોડ ચો કિમી વિસ્તાર સમુદ્રો અને મહાસાગરો રોકે છે. તેને જલાવરણ કહે છે. લગભગ 14.08 કરોડ ચો કિમી વિસ્તારમાં ભૂમિખંડો આવેલા છે. મહાસાગરો-સમુદ્રો અને ભૂમિખંડોનું પ્રમાણ અનુકૂળે લગભગ 71 % અને 29 % છે.

વિષુવવૃત્ત પૃથ્વીના ઉત્તર ગોળાર્ધ અને દક્ષિણ ગોળાર્ધ એવા બે સરખા ભાગ પાડે છે. ઉત્તર ગોળાર્ધ **જમીન ગોળાર્ધ** તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. અહીં પૃથ્વીનો લગભગ 81 % જમીનવિસ્તાર આવેલો છે. જેમાં ઉત્તર અમેરિકા, યુરોપ, એશિયા, આફ્રિકા અને દક્ષિણ અમેરિકા ખંડના કેટલાક વિસ્તારો આવેલા છે. દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં જળરાશિના વિસ્તારો વધારે છે તેથી તેને **જળ ગોળાર્ધ** કહે છે. જળરાશિ અને જમીનવિસ્તારની સરખામાણી કરીએ તો અહીં લગભગ 90.5 % પાણી અને માત્ર 9.5 % જમીનવિસ્તારો આવેલા છે. ઉત્તર ગોળાર્ધમાં 20થી 70 સુધી અને દક્ષિણ ગોળાર્ધમાં 70થી 80 અશાંશવૃત્ત સુધી જમીનની અધિકતા છે. પેસિફિક, ઑટ્લોન્ટિક, ડિંદ અને આર્કટિક આ ચાર મહાસાગરો પૃથ્વીની સમગ્ર જળરાશિના 92.7 % વિસ્તાર ધરાવે છે. ભૂમિખંડો અને મહાસાગરો મુખ્યત્વે ન્યૂકોણાકાર છે. મહાસાગરો પોતાના દક્ષિણ ભાગમાં પહોળા અને ઉત્તર તરફ સાંકડા બનતા જાય છે, જ્યારે ભૂમિખંડો ઉત્તરમાં પહોળા અને દક્ષિણમાં સાંકડા છે.

પૃથ્વી ઉપર મહાસાગરો અને ભૂમિખંડો એકબીજાની સામસામે ગોઠવાયેલા છે. મહાસાગરો દક્ષિણમાં વધુ, જ્યારે ઉત્તર ગોળાર્ધમાં ઓછો ભૂમિવિસ્તાર રોકે છે.

ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોના વિતરણના સિદ્ધાંતો

ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોના વિતરણના સિદ્ધાંતો તેમની ઉત્પત્તિસંબંધી પ્રશ્નોના નિરાકરણ માટે મદદરૂપ થાય છે. સોલાસ, ગ્રીન, ગ્રેગરી, કેલવીન, હેરી હેસ, વેગનર વગેરે વિદ્વાનોએ પ્રથમ શ્રેષ્ઠીનાં ભૂમિસ્વરૂપોની ઉત્પત્તિ અંગે પોતાના વિચારો રજૂ કર્યા હતા.

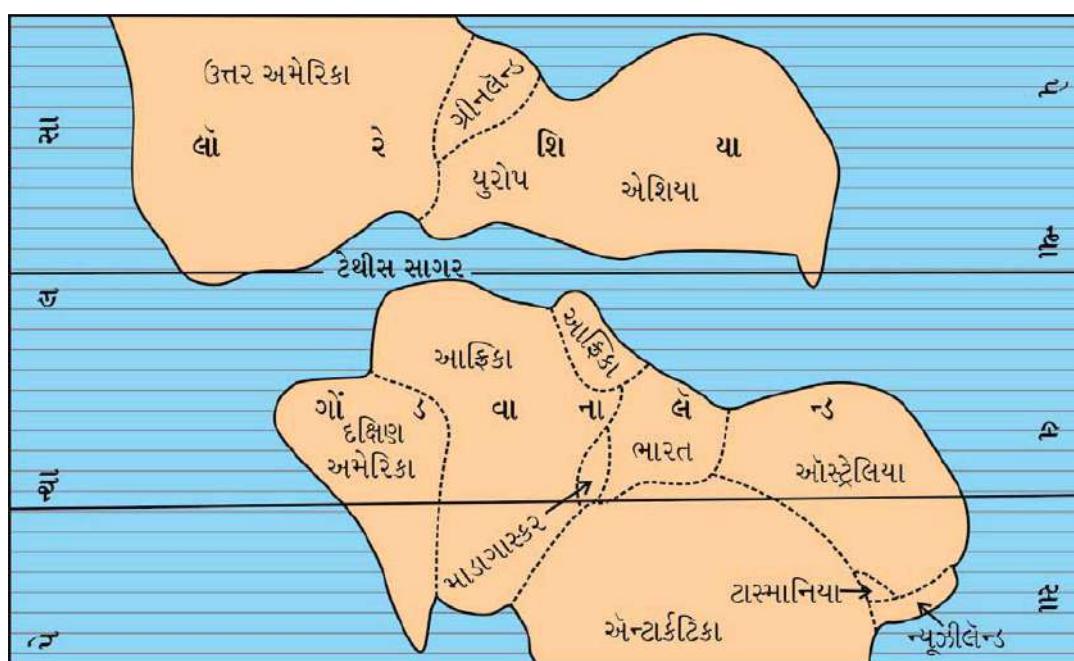
એકબીજાથી ખૂબ દૂર આવેલા ભૂમિખંડોની વનસ્પતિ, ભૂસ્તરીય રચના, પ્રાણીઓ, ભૂમિસ્વરૂપો વગેરે બાબતોમાં વિવિધતાની સાથે સામ્યતા પડુ જોવા મળે છે. ઓસ્ટ્રેલિયાનાં જંગલોમાં જોવા મળતાં કોથળી વર્ગનાં (Marsupials) પ્રાણીઓ દક્ષિણ અમેરિકાની

ભૂમિમાંથી અશિખ સ્વરૂપે પ્રાપ્ત થયાં છે. ઉત્તર અમેરિકાના ઓપેલેશિયન અને પશ્ચિમ યુરોપની ભૂમિમાંથી પ્રાપ્ત થતો કોલસો એક જ કાળમાં બનેલો હોવાનાં પ્રમાણ મળી આવ્યાં છે. કેટલાક પ્રદેશોમાં પ્રવર્તમાન આબોહવા કરતાં ભૂતકાળમાં જુદા જ પ્રકારની આબોહવા હતી તેવી સાબિતીઓ પણ પ્રાપ્ત થઈ છે. આવું ત્યારે જ સંભવે જો, (1) આબોહવા ધરમૂળથી આપોઆપ બદલાઈ ગઈ હોય અથવા (2) ઘણા દૂરના ભૂતકાળમાં વર્તમાન ભૂમિખંડો અન્ય સ્થાને હોય અને પછીથી વિસ્થાપન પામ્યા હોય.

દ્વિતીય સંભાવનાને ધ્યાનમાં રાખીને જર્મનીના આબોહવા વિજ્ઞાની પ્રા. આલ્ફ્રેડ વેગનરે (A. Wegener) વર્તમાન, ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોની ઉત્પત્તિ અને તેના વિતરણને સમજાવતો ‘ખંડ પ્રવહન’ સિદ્ધાંત 1912માં રજૂ કર્યો. 1924માં અંગ્રેજ ભાષામાં તેનું ભાષાંતર થયું. તે પછીથી આ સિદ્ધાંત પ્રસિદ્ધ પામ્યો.

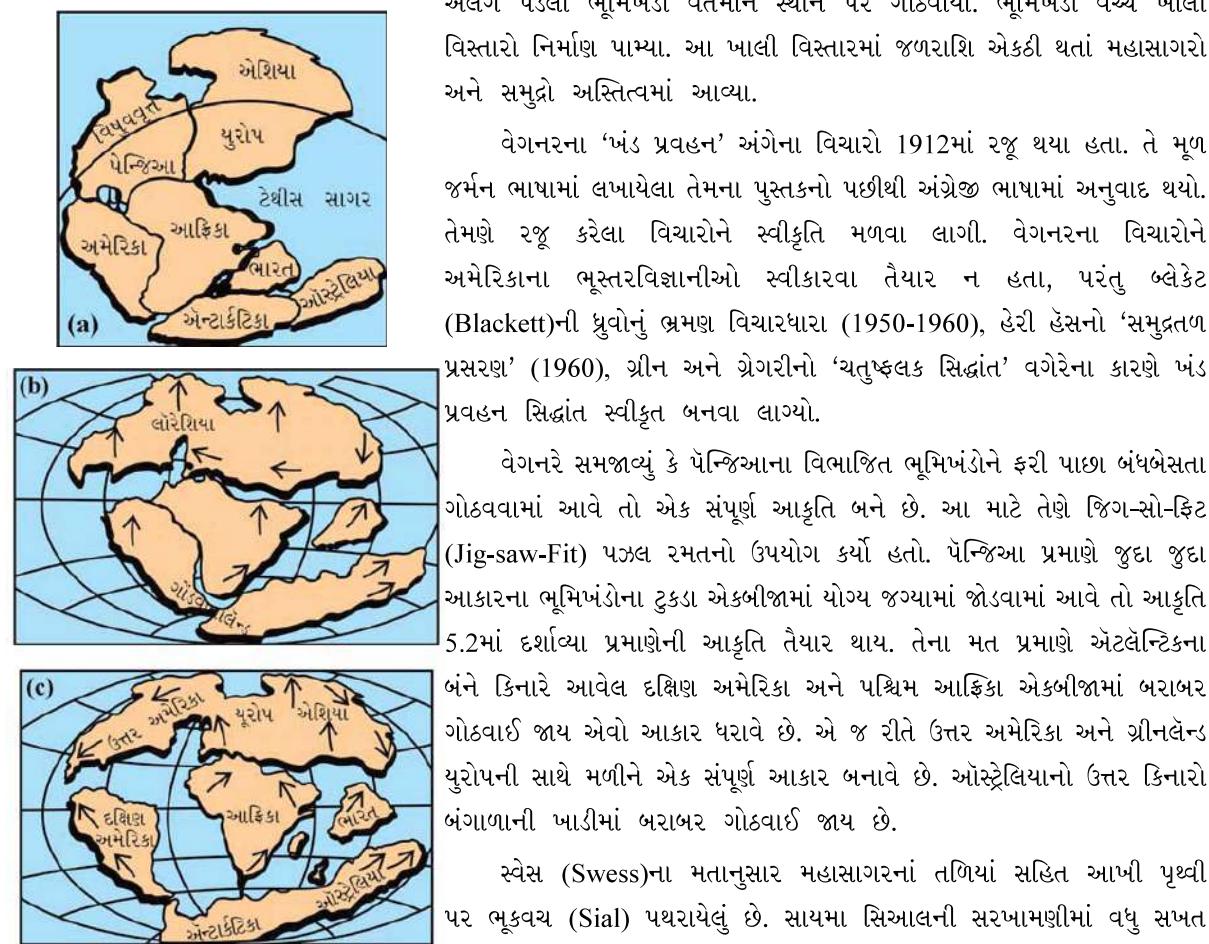
વેગનરનો ખંડ પ્રવહનનો સિદ્ધાંત (Continental Drift Theory)

વેગનરનો ‘ખંડ પ્રવહન’નો સિદ્ધાંત રજૂ થયો એ પહેલાં સ્નેઇડર (Snider), ફિશર (Fisher), ટેલર (Taylor), બેકન (Bacon) વગેરે વિદ્વાનોએ પણ આ સંબંધી પોતાના વિચારો રજૂ કર્યા હતા. પૃથ્વીનો ભૂસ્તરીય અને પ્રાકૃતિક ઇતિહાસ તેના ખડકોમાં પ્રાચીન જીવો અને વનસ્પતિનાં અશિખો રૂપે સચવાયેલો છે. જુદા જુદા ખંડોના ભૂ-ભાગોમાંથી સામ્ય ધરાવતાં અશિખો મળી આવ્યાં. આ માહિતીના આધારે 1912માં એક એવા વિચારનો જર્નન થયો કે, આજથી આશરે 20 કરોડ વર્ષ પહેલાં વર્તમાન ભૂમિખંડો એકબીજા સાથે જોડાયેલા હતા. પૃથ્વીસપાઠી પર એક અને એકમાત્ર જ ખંડ હતો, જેને વેગનરે **પેન્જિઆ (Pangaea)** નામ આપ્યું. પેન્જિઆ જર્મન ભાષાનો શબ્દ છે, જેનો અર્થ આદિખંડ થાય છે. ખંડ પ્રવહન સિદ્ધાંત અનુસાર આ પેન્જિઆના ઉત્તર ભાગને લોરેશિયા અને દક્ષિણ ભાગને ગોંડવાનાલેન્ડ કહે છે. બંને ભૂમિ ભાગની વચ્ચે પૂર્વ-પશ્ચિમ વ્યાપ્ત ટેથીસ (Tethys) સમુદ્ર હતો. ટેથીસની ઉત્તર આવેલા લોરેશિયામાં હાલના ઉત્તર અમેરિકા, યુરોપ અને એશિયા ખંડ હતા. ટેથીસની દક્ષિણો આવેલા ગોંડવાનાલેન્ડમાં દક્ષિણ અમેરિકા, આફ્રિકા, દક્ષિણ ભારત, ઓસ્ટ્રેલિયા અને એન્ટાર્ક્ટિક ખંડો આવેલા હતા. આ પેન્જિઆ મહાખંડની ચારે બાજુ એક વિશાળ અને છીછરો ‘પેન્થાલાસા’ (Panthalassa) મહાસાગર આવેલો હતો. આ સમયે એન્ટાર્ક્ટિક ખંડ એ દક્ષિણ આફ્રિકાના દક્ષિણ ડિનારા પાસે હતો. આ વિચારધારા ખંડોના ડિનારાના આકાર, બંધારણ, વનસ્પતિ, જીવસુષ્ટિ સ્થાન વગેરે વિશેની અધ્યતન માહિતી પૂરી પાડે છે. પેન્જિઆનું કાળકમે વિભાજન થતાં આજના ભૂમિખંડો (Continents) અને મહાસાગરો (Oceans) અસ્તિત્વમાં આવ્યા. વેગનર આબોહવા વિજ્ઞાની (Climatologist) તથા ભૂ-ભૌતિકવિજ્ઞાની (Geophysist) હતો. તેણે પોતાના ‘ખંડ પ્રવહન’ સિદ્ધાંતના સમર્થનમાં ભૂસ્વરૂપ વિજ્ઞાન, ભૂ-ભૌતિકવિજ્ઞાન, ભૂસ્તર વિજ્ઞાન, આબોહવા વિજ્ઞાન અને અન્ય વિજ્ઞાનોના પુરાવા રજૂ કર્યા છે. આકૃતિ 5.1 ‘ખંડ પ્રવહન’ (Continental Drifting)ના સિદ્ધાંતને સ્પષ્ટ કરે છે.



5.1 વર્તમાન ભૂમિખંડોની 20 કરોડ વર્ષ પહેલાંની સ્થિતિ

द्वितीय ज्वयुग (Mesozoic Era) દરમियान પृथ्वीનा ગુરुत्वाकर्षण અને અન્ય બળોના કારણે પેન્જિઆમાં ભંગાણ પડ્યું. અલગ પડેલા ભૂખંડો તેની નીચે આવેલા ભૂરૂસ (Sima) ઉપર વિશાળ તરાપાની જેમ તરતા હતા. આ ભૂખંડોમાંથી છૂટા પડેલા કેટલાક ભૂખંડો બળની દિશામાં સરકવા લાગ્યા. ઉત્તર અમેરિકા અને દક્ષિણ અમેરિકા, યુરોપ અને આફ્રિકાથી છૂટા પડી પદ્ધિમ તરફ સરક્યા. આફ્રિકા અને યુરોપ વિષુવવૃત્ત તરફ ખસ્યા. તૃતીય જ्वયુગ દરમિયાન ઓસ્ટ્રેલિયા અને એન્ટાર્ક્ટિકા દક્ષિણ દિશામાં સરકવા લાગ્યા. ભારતીય ઉપાંડ આફ્રિકાથી અલગ થઈ ઉત્તર-પૂર્વ તરફ ખસ્યો. સમયાંતરે અલગ પડેલા ભૂમિખંડો વર્તમાન સ્થાન પર ગોઠવાયા. ભૂમિખંડો વચ્ચે ખાલી વિસ્તારો નિર્માણ પામ્યા. આ ખાલી વિસ્તારમાં જળરાશિ એકટી થતાં મહાસાગરો અને સમુદ્રો અસ્તિત્વમાં આવ્યા.



5.2 (a) પેન્જિઆ (b) લોરેશિયા અને ગોઠવાનાલેન્ડ (c) વિસ્થાપન પછી ભૂમિખંડો

વેગનરના ‘ખંડ પ્રવહન’ અંગેના વિચારો 1912માં રજૂ થયા હતા. તે મૂળ જર્મન ભાષામાં લખાયેલા તેમના પુસ્તકનો પછીથી અંગેજ ભાષામાં અનુવાદ થયો. તેમણે રજૂ કરેલા વિચારોને સ્વીકૃતિ મળવા લાગ્યી. વેગનરના વિચારોને અમેરિકાના ભૂસ્તરવિજ્ઞાનીઓ સ્વીકારવા તૈયાર ન હતા, પરંતુ બ્લેકેટ (Blackett)ની ધ્રુવોનું ભ્રમણ વિચારધારા (1950-1960), હેરી હેસનો ‘સમુદ્રતળ પ્રસરણ’ (1960), ગ્રીન અને ગ્રેગરીનો ‘ચતુર્ભળક સિદ્ધાંત’ વગેરેના કારણે ખંડ પ્રવહન સિદ્ધાંત સ્વીકૃત બનવા લાગ્યો.

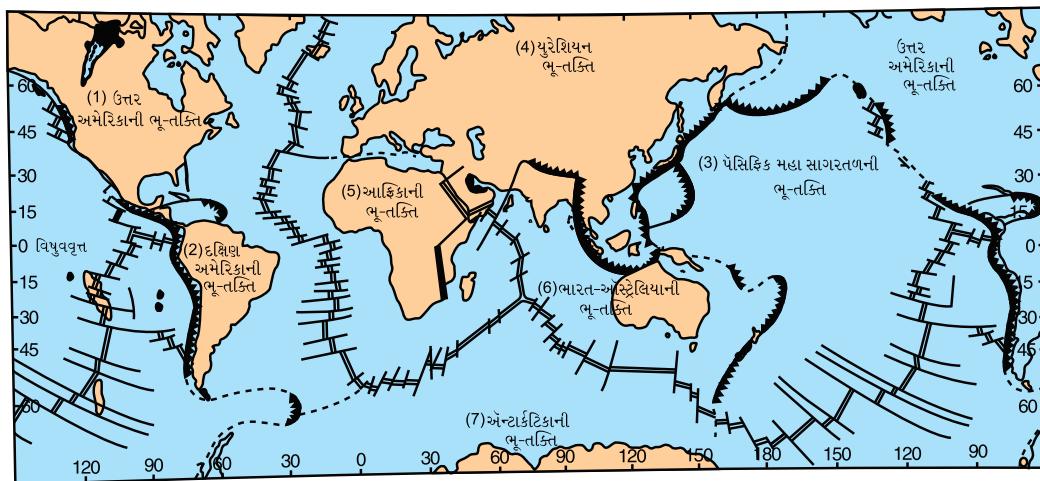
વેગનરે સમજાવ્યું કે પેન્જિઆના વિભાગિત ભૂમિખંડોને ફરી પાછા બંધબેસતા ગોઠવવામાં આવે તો એક સંપૂર્ણ આફૂતિ બને છે. આ માટે તેણે જિગ-સો-ફિટ (Jig-saw-Fit) પંજલ રમતનો ઉપયોગ કર્યો હતો. પેન્જિઆ પ્રમાણે જુદા જુદા આકારના ભૂમિખંડોના ટુકડા એકબીજામાં યોગ્ય જગ્યામાં જોડવામાં આવે તો આફૂતિ 5.2માં દર્શાવ્યા પ્રમાણેની આફૂતિ તૈયાર થાય. તેના મત પ્રમાણે એટલેન્ટિકના બંને ડિનારે આવેલ દક્ષિણ અમેરિકા અને પદ્ધિમ આફ્રિકા એકબીજામાં બરાબર ગોઠવાઈ જાય એવો આકાર ધરાવે છે. એ જ રીતે ઉત્તર અમેરિકા અને ગ્રીનલેન્ડ યુરોપની સાથે મળીને એક સંપૂર્ણ આકાર બનાવે છે. ઓસ્ટ્રેલિયાનો ઉત્તર ડિનારો બંગાળાની ખાડીમાં બરાબર ગોઠવાઈ જાય છે.

સ્વેસ (Swess)ના મતાનુસાર મહાસાગરનાં તળિયાં સહિત આખી પૃથ્વી પર ભૂકવચ (Sial) પથરાયેલું છે. સાયમા સિઆલની સરખામણીમાં વધુ સખત છે. મધ્ય આફ્રિકા અને બ્રાઝિલના ઉચ્ચપ્રદેશો એક જ પ્રકારના પ્રાચીન નક્કર આગનેય ખડકોના બનેલા છે. એટલેન્ટિક મહાસાગરના બંને કાંઠાના પ્રદેશનું ભૂસ્તરીય બંધારણ એકબીજાને મળતું આવે છે. અરબસ્તાનાનો ઉચ્ચપ્રદેશ, ભારતનો દીપકલ્યીય ઉચ્ચપ્રદેશ અને પદ્ધિમ ઓસ્ટ્રેલિયાનો વિશાળ ઉચ્ચપ્રદેશ પણ પ્રાચીન આગનેય ખડકોના બનેલા છે. ઉપરાંત આ પ્રદેશોમાં આવેલી હિમ અશમાવલીઓમાં પણ સામ્યતા જણાય છે. ઉત્તર અમેરિકાની એપેલેશિયન પર્વતમાળા અને પદ્ધિમ યુરોપ તથા બ્રિટિશ ટાપુઓનાં પર્વતીય ક્ષેત્રોમાંથી એક જ કાળમાં બનેલો કોલસો મળી આવ્યો. એટલેન્ટિક મહાસાગરના બંને ડિનારાના પ્રદેશોમાંથી મળી આવેલી પ્રાચીન વનસ્પતિ અને જીવજંતુઓના અશિષ્માઓમાં સમાનતા છે. કેટલાંક પશુ-પંખીઓ પણ સદીઓ વીતી ગઈ હોવા છતાં પોતાના મૂળ વતનમાં સ્થળાંતરણ કરે છે. ઉત્તર સ્કેન્ડનેવિયાના ઉદર અને અન્ય સરિસુપો પદ્ધિમ દિશામાં પોતાના પૂર્વજીઓની વતનભૂમિ આઈસલોન તરફ સ્થળાંતરણ કરે છે. આઈસલોનનાં કેટલાંક પ્રાણીઓ ઉત્તર સ્કેન્ડનેવિયા પ્રાણીઓને મળતાં આવે છે. વેગનરના ખંડ પ્રવહનના સિદ્ધાંતને ઉપર્યુક્ત બાબતો સાભિતીઓ પૂરી પાડે છે. સમુદ્રતળ પ્રસરણ અને ભૂ-તક્ષિત સંચલન વિચારધારા (Plate Tectonics Theory)ના કારણે પણ ખંડ પ્રવહન વિચારધારાને મહત્વ મળ્યું છે. તેમ છતાં ‘ખંડ પ્રવહન’ સિદ્ધાંતની સામે કેટલાયે પ્રશ્નો વણાઉકલ્યા છે.

ભૂ-તક્ષિત સંચલન સિદ્ધાંત (Plate Tectonics Theory) : ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોનું તળિયું એક એકમ તરીકે ખસે છે. તેમાં મેન્ટલની ઉપર રહેલાં મિશ્રાવરણ એટલે કે 'એસ્થેનોસ્ફીર'નો પણ તેમાં સમાવેશ થાય છે. આવા નક્કર ભૂમિભાગોને ભૂ-તક્ષિત (Plate) કહે છે. વૈશ્વિક ભૂ-વિસ્તરણ કે સંકોચન, ચંદ્રના કારણે આવતી ભરતીનાં બળોની અસરો, ભૂ-પટલના વિસ્તૃત ભાગોનો ઊંચકાવ, ખંડોનું પ્રવહન, સમુદ્રતળનું પ્રસરણ વગેરે વિશેની માહિતી આ સિદ્ધાંત આપે છે. મુખ્યત્વે સાત ભૂ-તક્ષિતઓ છે : (1) ઉત્તર અમેરિકાની ભૂ-તક્ષિત (2) દક્ષિણ અમેરિકાની ભૂ-તક્ષિત (3) પેસિફિક ભૂ-તક્ષિત (4) યુરેશિયન ભૂ-તક્ષિત (5) આફ્રિકાની ભૂ-તક્ષિત (6) ભારત-ઓસ્ટ્રેલિયાની ભૂ-તક્ષિત અને (7) એન્ટાર્ક્ટિક-ભૂ-તક્ષિત. આ સિવાય 20 જેટલી ગૌડા ભૂ-તક્ષિતઓ પણ છે. આ ભૂ-તક્ષિતઓને પર્વતીય હારમાળાઓ, ભૂ-સપાટી પરની નવી ગેડ પર્વતીય શ્રેણીઓ, સાગરમાં જળમજન ફાટો વગેરે એકબીજાથી જુદી પાડે છે. ભૂ-તક્ષિતઓ છેવટે તો સંરચનાત્મક સ્વરૂપો છે. જળમજન પર્વતશ્રેણીઓ, સામુદ્રિક ખીંચો, જવાળામુખી ટાપુઓ, ભૂંકુપજન્ય વિસ્તારો, ફાટખીશો વગેરે ભૂ-તક્ષિતઓની કિનારોઓ સાથે સંકળાયેલા છે.

ભૂ-તક્ષિતઓના કદમાં વૈવિધ્ય રહેલું છે. કેટલીક ભૂ-તક્ષિતઓ 10,000 ચો કિમી કે તેથી ઓછો વિસ્તાર ધરાવે છે, તો કેટલીક ભૂ-તક્ષિતઓ દસ કરોડ ચો કિમીથી પણ વધુ વિસ્તારમાં વિસ્તરેલી છે. પેસિફિક, આફ્રિકા, યુરેશિયા વગેરે મોટી ભૂ-તક્ષિતઓ છે, જ્યારે બિસ્માર્ક, સોલોમન, સોમાલિયન, નાઝકા, કોકોસ (Cocoas), અરેબિયન, ફ્લૂજુ, ફિલિપીન, કેરોલિન (Caroline) વગેરે નાની (ગૌડા) ભૂ-તક્ષિતઓ છે.

જો બે ભૂ-તક્ષિત એકબીજાથી વિરુદ્ધ દિશામાં ખસતી હોય તો તેમને **અપસારી ભૂ-તક્ષિતઓ (Divergent plates)** કહે છે. જો બે ભૂ-તક્ષિતઓ એકબીજા તરફ આગળ વધીને નજીક આવતી હોય તો તેમને **અભિસરણ ભૂ-તક્ષિતઓ (Converging Plates)** કહે છે. ભૂ-તક્ષિતઓની જાડાઈ 47 કિમી કે તેથી વધુ હોવી જોઈએ. કરાડા કે ખંડોની સરેરાશ જાડાઈ 40 કિમી અને સમુદ્રતળની જાડાઈ 7 કિમી છે. એક અંદાજ મુજબ ભૂ-તક્ષિતઓની જાડાઈ સમુદ્રવિસ્તારો નીચે 70 કિમીથી માંડી જમીનખંડો નીચે 150 કિમી હોવી જોઈએ.



ભૂ-તક્ષિતઓ સરકે છે તેની સાભિતી નિષ્ઠિય જવાળામુખીઓની પર્વતશૂન્ખલા છે. એમ માનવામાં આવે છે કે, એસ્થેનોસ્ફીર (Asthenosphere)માં ઉદ્ભવતા ઉષ્ણતાનયન પ્રવાહો ભૂ-તક્ષિતઓને ગતિશીલ રાખે છે. મેન્ટલ (Mantle)માં અતિ ગરમ ભાગો આવેલા છે, જે જવાળામુખીના ઉદ્ભવ-સોત છે. સરકતી ભૂ-તક્ષિત પર આવેલા જવાળામુખીઓ અતિશય ગરમ કેન્દ્ર ભાગોથી દૂર હડ્સેલાઈ જતાં નિષ્ઠિય જવાળામુખી બની જાય છે. કેટલાક ભૂગોળવિદ્ધો ભૂ-તક્ષિતઓની સરકવાની કિયા માટે ઉભીનયન પ્રવાહોને કારણભૂત માનતા નથી. તેઓના મતાનુસાર મિશ્રાવરણમાં રહેલો મેળમાં સમુદ્રતળની (Pyrosphere) ફાટ દ્વારા બહાર આવી નવું સમુદ્રતળ રચે છે. લાવાના ધક્કાના કારણે તે ઢોળાવની દિશામાં સરકે છે. નવું સમુદ્રતળ સરકતા પણ (Conveyor Belt)ની ગરજ સારે છે. તેના ઉપર ભૂ-તક્ષિતઓ સરકતી સીડીની માફિક અત્યંત મંદ ગતિથી સરકે છે.

ભૂ-તક્ષિત વિચારધારામાં 'સમુદ્રતળ પ્રસરણ' અને 'ખંડ પ્રવહન' વિચારધારાઓને એક વૈચારિક સૂત્રમાં બાંધવાનો પ્રયત્ન

થયો છે. ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોની ઉત્પત્તિ અને વિતરણ તથા ગિરિનિર્માણ પ્રક્રિયાને સમજાવતી આ સૌથી મહત્વની વૈજ્ઞાનિક વિચારધારા છે.

ભારતીય ભૂ-તક્ષિતનું સંચલન

વિશ્વમાં કુલ સાત મુખ્ય ભૂ-તક્ષિતઓ છે. ભારતીય ભૂ-તક્ષિત (Indian Plate) તેમાંની એક છે. આ ભૂ-તક્ષિત ભારતીય ઉપખંડ, ઓસ્ટ્રેલિયા ખંડ, ટાસ્માનિયા, ન્યૂઝીલેન્ડ, હિંદ મહાસાગરનું તળિયું અને પેસિફિક મહાસાગરના નૈર્જત્ય વિસ્તારના તળિયાની બનેલી છે. ભારતીય ભૂ-તક્ષિતના ઉત્તર-પૂર્વ તરફ સરકવાના કારણે ભારતીય-ભૂ-તક્ષિત અને યુરેશિયન ભૂ-તક્ષિત વચ્ચે દબાડા સર્જાય છે. તેના પરિણામે હિમાલય પર્વતશ્રેણીઓનું સર્જન થયું છે અને આજે પણ તેમાં ભૂકુંપો થતા રહે છે. એપ્રિલ, 2015માં નેપાળમાં થયેલો ભૂકુંપ આ જ પ્રક્રિયાનું પરિણામ છે. ભારતીય ભૂ-તક્ષિત આશરે 75 મિલિયન વર્ષ પહેલાં એન્ટાર્ક્ટિકથી છૂટી પડ્યાનો અંદાજ છે. આ ભૂ-તક્ષિતએ અત્યાર સુધીમાં આશરે 5000 કિમી અંતર કાઢ્યું હોવાનું મનાય છે.

ભારતીય ભૂ-તક્ષિતની ઉત્તરે હિમાલય પર્વતશ્રેણીઓ તથા પશ્ચિમ અને દક્ષિણમાં હિંદ મહાસાગરમાં જળમજન પર્વતશ્રેણીઓ (Ridge) આવેલી છે. હિંદ મહાસાગરને તળિયે : (1) નાઈન્ટી રીસ્ટ હારમાળા અને (2) મેસ્કારેન (Mascarene) હારમાળા આવેલી છે. આ હારમાળાઓ વૈશ્વિક જવાળામુખી પણ્ણાના ભાગરૂપ છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના સંવિસ્તર જવાબ લખો :

- (1) ભૂમિખંડો અને મહાસાગરોની વહેંચણીની લાક્ષણિકતાઓ સમજાવો.
- (2) ‘ખંડ પ્રવહન’ સિદ્ધાંત ચર્ચો.

2. નીચેના પ્રશ્નોના મુદ્દાસર ઉત્તર લખો :

- (1) ભૂમિસ્વરૂપ એટલે શું ? ભૂમિસ્વરૂપના પ્રકાર જણાવો.
- (2) ભૂ-તક્ષિત એટલે શું ? મુખ્ય ભૂ-તક્ષિતઓ કઈ કઈ છે ?
- (3) ભારતીય ભૂ-તક્ષિતનું સંચલન સમજાવો.

3. નીચેના પ્રશ્નોના સંક્ષિપ્તમાં ઉત્તર લખો :

- (1) ‘પેન્જિઆ’નો અર્થ સમજાવો.
- (2) ‘ગોડવાનાલેન્ડ’ વિશે માહિતી આપો.
- (3) કયા ગોળાઈને ‘જળ ગોળાઈ’ કહેવામાં આવે છે ? શા માટે ?

4. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર એક-બે વાક્યમાં આપો :

- (1) ‘ખંડ પ્રવહન’ સિદ્ધાંતને કઈ રમત દ્વારા સમજાવી શકાય ?
- (2) દ્વિતીય શ્રેણીના ભૂમિસ્વરૂપો કયાં કયાં છે ?
- (3) કઈ વિચારધારાઓએ ‘ખંડ પ્રવહન’ સિદ્ધાંતને અનુમોદન આપ્યું છે ?
- (4) મોટી ભૂ-તક્ષિતઓ કઈ કઈ છે ?

5. નીચેના પ્રશ્નો માટે આપેલા વિકલ્પોમાંથી સાચો વિકલ્પ પસંદ કરી ઉત્તર લખો :

प्रवृत्ति

- શિક્ષક પાસેથી માર્ગદર્શન લઈ ભૂતક્રિતઓની ‘જિગ-સો-ફિટ પંજાલ’નું નિર્માણ કરો.
 - વિશ્વની મુખ્ય ભૂતક્રિતઓની આકૃતિ તૈયાર કરો.

